

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17CoP/20/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3811215492
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 03. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Zajacová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2012:3811215492.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eriky Zajacovej a sudcov JUDr. Emílie Zimovej a JUDr. Gabriely Janákovskej vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti A.: R., nar. XX.XX.XXXX a A., nar. XX.XX.XXXX, obe bytom ako matka, zastúpené opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny T., deti rodičov A. A., bytom T., L. Z. XXX/XX a R. A., bytom F., H. W. U., V. XXXX/XX, o návrhu otca na zníženie vyživovacej povinnosti na maloleté deti, na odvolanie otca detí proti rozsudku Okresného súdu v Prievidzi zo dňa 14. decembra 2011, č.k. 6P/32/2011 - 46, jednohlasne, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e .**

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa zamietol návrh, ktorým sa otec domáhal zníženia vyživovacej povinnosti na sumu 30 % životného minima voči maloletým deťom. Súd prvého stupňa mal z vykonaného dokazovania za preukázané, že naposledy bola vyživovacia povinnosť upravovaná rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo dňa 25.08.2005, č.k. 12C/27/2005-35, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 11.10.2005, s tým, že manželstvo rodičov bolo rozvedené, deti boli na čas po rozvode zverené do osobnej starostlivosti matky a otec bol zaviazaný platiť výživné po 1.500,- Sk mesačne na maloletého R. a po 1.000,- Sk na maloletú A.. V tom čase otec pracoval s priemerným mesačným príjmom 15.000,- Kč a mal vyživovaciu povinnosť voči 4 deťom z predchádzajúcich manželstiev vo výške 1.700,- Sk. Matka poberala rodičovský príspevok spolu s rodinnými prídavkami vo výške 5.190,- Sk. V súčasnosti otec detí skončil pracovný pomer dohodou s posledným zamestnávateľom ku dňu 01.07.2011 a predtým bol práceneschopný po dobu 3 a pol mesiaca z dôvodu vyskočenej platničky a zápalu sedacieho nervu. Od 11.11.2011 má založenú živnosť - sprostredkovacie služby, ubytovacie služby, avšak túto živnosť nevykonáva. Býva v rodinnom dome, ktorý je v osobnom vlastníctve jeho priateľky a táto je zamestnaná. Otec má ešte dve vyživovacie povinnosti v celkovej sume 125 Eur. Matka je dlhodobo nezamestnaná, poberateľka dávky v hmotnej núdzi, vrátane rodinných prídavkov vo výške 203 Eur. Býva s deťmi v 2-izbovom byte v podnájme, s tým, že R. navštevuje 5. ročník základnej školy a A. 2. ročník základnej školy. Zvýšené náklady detí majú s návštevou džuda vo výške 5 Eur mesačne, raz do mesiaca náklady na súťaž vo výške 20 až 30 Eur, náklady na plávanie 7,5 Eur mesačne. R. má zvýšené náklady z dôvodu zdravotných komplikácií. Súd prvého stupňa po právnej stránke svoje rozhodnutie posúdil podľa ustanovení § 78 ods. 1, 3, § 75 ods. 1 a § 62 ods. 2, 3 Zákona o rodine. Súd dospel k záveru, že navrhovateľ ukončil s predchádzajúcim zamestnávateľom pracovný pomer dohodou, čím sa pripravil o pravidelný mesačný príjem a živnosť, ktorú založil, ešte nerozbehol. Dobrovoľným opustením zamestnania sa sám pripravil o pravidelný príjem a dôsledky musí znášať sám. Je jeho povinnosťou plniť si vyživovaciu povinnosť k deťom a preto musí vyvinúť maximálne úsilie, aby si buď našiel prácu, alebo rozbehol živnosť. Od poslednej úpravy o výživnom sú deti vekovo staršie a náklady na ich výživu sú vyššie. Matka je bez stáleho zamestnania, poberá len dávky v hmotnej núdzi, rodinné prídavky a má príležitostný príjem z

brigády. Nie je preto v jej možnostiach, aby zabezpečovala výživu detí z jej príjmov. Preto súd návrh na zníženie výživného ako nedôvodný zamietol.

Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie otec detí, ktorý žiadal, aby odvolací súd zmenil napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa a znížil jeho vyživovaciu povinnosť na R. na sumu 26 Eur a na A. na sumu 26 Eur. Poukázal na tú skutočnosť, že súd prvého stupňa nebral do úvahy jeho finančnú situáciu a dospel k záveru, že sám sa pripravil o pravidelný príjem. Už počas dlhodobej práceneschopnosti bol vyzvaný na vrátenie vstupnej karty do podniku a k vyprázdneniu skrinky na pracovisku. Vyživovaciu povinnosť si chce plniť, avšak z nulového príjmu sa to nedá. Poukázal na znenie § 62 ods. 2, 3 Zákona o rodine, z ktorého vyplýva, že rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Poukázal tiež na tú skutočnosť, že matka detí nikde nepracuje.

Opatrovník k veci podal písomné vyjadrenie, v rámci ktorého žiadal, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdil.

Matka podala k odvolaniu písomné vyjadrenie, kde poukázala na tú skutočnosť, že otec žije v regióne F., kde je najnižšia nezamestnanosť na Slovensku. Na trhu práce nemajú zamestnávateľia záujem zamestnať matky žijúce samy s nezaopatrenými deťmi. Opätovne poukázala na zdravotný stav syna, ktorý si vyžaduje pravidelné kontroly.

Krajský súd ako súd odvolací vec preskúmal podľa § 212 ods. 1 O.s.p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvého stupňa je potrebné ako vecne správny potvrdiť podľa § 219 ods. 1 O.s.p., pričom v náväznosti na § 219 ods. 2 O.s.p. odvolací súd v celom rozsahu poukazuje na vecne správne a vyčerpávajúce odôvodnenie súdu prvého stupňa, s ktorým sa v celom rozsahu stotožňuje.

Súd prvého stupňa vykonal vo veci dostatočné dokazovanie, vec po právnej stránke správne posúdil a v konečnom dôsledku aj správne vo veci rozhodol.

Súd prvého stupňa správne zameral svoje dokazovanie na porovnanie zmeny pomerov na strane oboch rodičov, ako aj maloletých detí od poslednej úpravy o výživnom v roku 2005.

Faktom je, že na strane matky k podstatnejšej zmene pomerov nedošlo, nakoľko táto je nezamestnaná, jej jediným príjmom sú dávky sociálnej pomoci, s tým, že u detí došlo k zmene pomerov, nakoľko sú vekovo staršie, pričom stúpili náklady na ich výchovu, výživu a dochádzku do školy.

K podstatnej zmene pomerov došlo aj na strane otca detí, ktorý v súčasnosti nepracuje, má živnosť, avšak túto nevykonáva, pričom však pre posúdenie jeho návrhu na zníženie vyživovacej povinnosti bola podstatná tá skutočnosť, že otec sám dobrovoľne odišiel od posledného zamestnávateľa a preto na tento jeho krok bolo potrebné prihliadnuť v súlade s ustanovením § 75 ods. 1 veta tretia Zákona o rodine, kedy na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu a rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Pokiaľ teda otec sám odišiel od zamestnávateľa, zbavil sa tým možnosti pravidelného mesačného zárobku a preto neobstojí jeho námietka v odvolaní, že bol takto prinútený odísť zo strany pôvodného zamestnávateľa zo zamestnania. Tieto jeho námietky neobstoja. Otec si mal byť vedomý toho, že má dve vyživovacie povinnosti voči R. a A. a okrem toho ešte má ďalšie dve vyživovacie povinnosti, pričom tento jeho krok posúdil zhodne so súdom prvého stupňa ako konanie povinného, ktorý sa vzdal bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania. Preto bol správny postup súdu prvého stupňa, ktorý návrh otca na zníženie vyživovacej povinnosti ako nedôvodný zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.